

ریسک‌ها و چالش‌های تأمین مالی بنگاه‌ها توسط بانک‌ها

چکیده

مدتها است در میان تحلیل‌گران اقتصاد ایران مباحثه داغی راجع به بانک محوری و بازار محوری تأمین مالی وجود دارد. به طور مشخص، بسیار تأکید می‌شود که بانک محوری تأمین مالی در اقتصاد ایران یک وضعیت نامطلوب است و بهتر است سیاست‌گذاری در جهت افزایش بازار محوری تأمین مالی باشد. نتیجه مطالعه حاضر آن است که اولاً تأمین مالی بانک محور یا بازار محور فقط میزان مشارکت در ریسک صاحبان منابع مالی را تغییر می‌دهد و تأثیری بر میزان منابع مالی ندارد، ثانیاً هیچ شاهد تجربی و نظری محکمی وجود ندارد که تأمین مالی بانک محور یا بازار محور اثر متفاوتی در رشد بلندمدت اقتصاد داشته باشند، و ثالثاً از منظر ثبات مالی و بانکی نیز شواهد متقن نظری و تجربی وجود ندارد که بانک محوری یا بازار محوری را ارجح بدانند. در آن صورت، از منظر سیاست پولی و نظارتی اهمیت ندارد که ساختار تأمین مالی چگونه باشد و همچنان با اهمیت است که سیاست پولی و نظارتی بر کنترل تورم و حفظ ثبات بانکی متمرکز باشد نه تلاش برای تغییر ساختار تأمین مالی.

کلیدواژه‌گان: بانک محوری تأمین مالی، بازار محوری تأمین مالی، سیاست پولی، ثبات مالی

حمید مؤمنی^۱، ملیکا اسماعیلی^۲

۱. دکتری تخصصی، گروه مدیریت دولتی، واحد بین‌الملل کیش، دانشگاه آزاد اسلامی، جزیره کیش، ایران
۲. کارشناسی ارشد، گروه اقتصاد و بانکداری اسلامی، دانشکده اقتصاد، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

* ایمیل نویسنده مسئول:

Hamid.momeni53820@yahoo.com

شیوه استناددهی: مؤمنی، حمید، و اسماعیلی، ملیکا. (۱۴۰۳). ریسک‌ها و چالش‌های تأمین مالی بنگاه‌ها توسط بانک‌ها. *اقتصاد و سیاست‌گذاری مالی*، (۲)، ۸۲-۷۰.

© ۱۴۰۳ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

Risks and Challenges of Corporate Financing by Banks

Abstract

The issue of corporate financing by banks faces multifaceted challenges, including credit, market, and liquidity risks, as well as operational and regulatory obstacles. These challenges reduce banks' ability to lend effectively, consequently limiting firms' access to financial resources. The root cause of this problem lies in constraints arising from stringent regulations, lack of transparency in financial information, and misalignment with the innovative needs of enterprises. Legal restrictions imposed after financial crises have led banks to adopt a more cautious approach to financing, which is particularly challenging for small and medium-sized enterprises (SMEs) that are more dependent on bank resources. The primary solution to address these issues is to strengthen risk management systems in banks, update banking regulations, and create supportive mechanisms for enterprises. Greater transparency in financial information, the use of innovative financial instruments, and diversification of funding sources can also be effective measures. Implementing these solutions requires close cooperation between banks and enterprises, reform of supervisory policies, and the adoption of modern technologies for risk analysis. Improving the transparency of financial information through the creation of shared platforms can facilitate the lending process and reduce credit risks. Ultimately, these measures contribute to sustainable corporate financing and enhance economic growth.

Keywords: *Corporate financing, risks and challenges of corporate financing, improvement of financial information transparency*

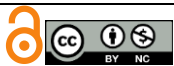
Hamid Momeni^{1*}, Melika Esmaili²

1. Ph.D., Department of Public Administration, Kish International Branch, Islamic Azad University, Kish Island, Iran

2. M.Sc., Department of Economics and Islamic Banking, Faculty of Economics, Kharazmi University, Tehran, Iran

*Corresponding Author's Email:
Hamid.momeni53820@yahoo.com

How to cite: Momeni, H., & Esmaili, M. (2024). Risks and Challenges of Corporate Financing by Banks. *Economics and Financial Policymaking*, 1(2), 70-82.

وابستگی شدید بنگاه‌های کوچک و متوسط به منابع بانکی، همراه با موانعی نظیر تحریم‌های بین‌المللی، عدم شفافیت اطلاعات مالی و تغییرات ناگهانی در سیاست‌های پولی، تأمین مالی را به چالشی جدی بدل کرده است. در نتیجه، تدوین رویکردهای علمی و ارائه راهکارهای دقیق و تخصصی برای غلبه بر این مشکلات، ضروری به نظر می‌رسد. تأمین مالی بنگاه‌ها به‌عنوان یکی از ارکان حیاتی توسعه اقتصادی هر کشور، همواره در کانون توجه سیاست‌گذاران و اقتصاددانان قرار دارد. در این راستا، بانک‌ها به‌عنوان نهادهای مالی اصلی و واسطه‌های اقتصادی، نقش کلیدی در تأمین سرمایه برای بنگاه‌ها ایفا می‌کنند؛ با این حال، شرایط خاص اقتصادی و سیاسی ایران، فرایند تأمین مالی را به چالشی دشوار تبدیل کرده است. بنگاه‌های کوچک و متوسط در ایران، به دلیل محدودیت‌های اقتصادی و تحریم‌های بین‌المللی، به شدت به منابع مالی بانکی وابسته هستند. این وابستگی، همراه با ریسک‌های اعتباری، عملیاتی و بازار، دسترسی به اعتبار را برای آن‌ها به یک معضل جدی تبدیل کرده است. علاوه بر این، سیاست‌های پولی انقباضی که به‌منظور کنترل تورم به کار گرفته می‌شوند، می‌توانند باعث افزایش نرخ بهره و کاهش دسترسی به منابع مالی شوند؛ تأمین مالی مناسب می‌تواند به رشد و توسعه بنگاه‌ها، ایجاد شغل و افزایش تولید ناخالص داخلی کمک کند. با این وجود، فرایند تأمین مالی بنگاه‌ها به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه با چالش‌های قابل توجهی مواجه است. بانک‌ها با مجموعه‌ای از ریسک‌ها روبه‌رو هستند که می‌تواند بر توانایی آن‌ها در اعطای وام تأثیر بگذارد. ریسک اعتباری ناشی از عدم توانایی بنگاه‌ها در بازپرداخت وام‌ها، ریسک بازار به دلیل نوسانات اقتصادی و ریسک عملیاتی ناشی از نقص‌های داخلی در مدیریت بنگاه‌ها، از جمله این ریسک‌ها هستند. به علاوه، چالش‌هایی مانند دسترسی محدود بنگاه‌ها به منابع مالی، تأثیر سیاست‌های پولی و اعتباری بر شرایط تأمین مالی و عدم شفافیت اطلاعات مالی نیز وجود دارد. این عوامل می‌توانند منجر به افزایش هزینه‌های تأمین مالی و کاهش تمایل بانک‌ها به اعطای وام شوند؛ عدم شفافیت اطلاعات مالی و ضعف در نظام اعتبارسنجی نیز بر عمق این چالش‌ها می‌افزاید. بانک‌ها به اطلاعات دقیق و قابل اعتماد برای ارزیابی ریسک‌های مرتبط با اعطای وام نیاز دارند، اما فقدان شفافیت می‌تواند به عدم تمایل آن‌ها به اعطای وام منجر شود. این وضعیت نه تنها بر توانایی بانک‌ها در وام‌دهی تأثیر می‌گذارد، بلکه می‌تواند رشد اقتصادی کشور را نیز محدود کند (غنی‌زاده و بابایی، ۱۳۹۴).

سؤال اصلی این مقاله این است که ریسک‌ها و چالش‌های تأمین مالی بنگاه‌ها توسط بانک‌ها در ایران کدامند و چه راهکارهایی می‌توانند به بهبود شرایط تأمین مالی در این کشور کمک کنند؟ این مقاله به تحلیل عمیق این مسائل می‌پردازد و با ارائه راهکارهایی مبتنی بر تجزیه و تحلیل ریسک‌ها و چالش‌ها، به دنبال ارتقای شرایط تأمین مالی بنگاه‌ها و بهبود پایداری اقتصادی در ایران است.

نقش بانک‌ها در تأمین مالی بنگاه‌های اقتصادی برای تقویت رشد و نوآوری در اقتصادها اساسی است. با این حال، بانک‌ها به‌عنوان واسطه‌های مالی، از خطرات مختلفی که می‌تواند توانایی‌های وام‌دهی آنها را مختل کند مصون نیستند. این خطرات می‌تواند از عوامل داخلی مانند ناکارآمدی‌های عملیاتی یا فشارهای خارجی مانند تغییرات نظارتی و رکود اقتصادی ناشی شود.

تأمین مالی شرکت‌ها از طریق بانک‌ها خطرات و چالش‌های متعددی را به همراه دارد که می‌تواند به طور قابل توجهی بر دسترسی شرکت‌ها به سرمایه تأثیر بگذارد. پیامدهای بحران‌های مالی منجر به افزایش الزامات نظارتی شده است که می‌تواند در دسترس بودن اعتبار برای شرکت‌ها، به‌ویژه شرکت‌های کوچک و متوسط را محدود کند (جنکینز و نینی، ۲۰۱۴)^۱. علاوه بر این، عدم اطمینان بانکی می‌تواند محدودیت‌های مالی را تشدید کند، هزینه تأمین مالی خارجی را افزایش داده و توانایی شرکت‌ها برای تضمین وام‌ها را محدود می‌کند (هوین، ۲۰۲۴)^۲؛ همچنین بانک‌ها با ریسک‌های ذاتی مانند اعتبار، نرخ بهره و ریسک نقدینگی مواجه هستند که می‌تواند بر قابلیت‌های وام‌دهی آنها و ثبات کلی تأمین مالی شرکت‌ها تأثیر بگذارد. این عوامل محیط پیچیده‌ای را برای تأمین مالی شرکت‌ها ایجاد می‌کند و ارزیابی دقیق ریسک‌ها و برنامه‌ریزی استراتژیک را برای شرکت‌هایی که به دنبال وام‌های بانکی هستند ضروری می‌کند؛ علی‌رغم این چالش‌ها برخی از شرکت‌ها ممکن است

¹ Jenkins & Nini, 2014

² Huynh, 2024

فرصتهایی را در تنوع‌بخشیدن به منابع مالی خود پیدا کنند، مانند استفاده از بازارهای سرمایه که می‌تواند اتکا به وام‌های بانکی را کاهش داده و انعطاف‌پذیری مالی را افزایش دهد در واقع پیچیدگی روزافزون محیط مالی چالش‌های مهمی را برای بانک‌ها در مدیریت ریسک‌های مرتبط با تأمین مالی شرکت ایجاد می‌کند. درک این چالش‌ها برای توسعه سیاست‌های مؤثری که ثبات بانک و رشد شرکت را تضمین می‌کند، حیاتی است (کومار، ۲۰۱۴).^۱

این مقاله به بررسی ریسک‌ها و چالش‌های تأمین مالی بنگاه‌ها توسط بانک‌ها می‌پردازد. در ابتدا، به نقش بانک‌ها در تأمین مالی بنگاه‌ها و اهمیت آن در توسعه اقتصادی اشاره می‌شود. سپس، ریسک‌های مختلفی که بانک‌ها در فرایند تأمین مالی با آن‌ها مواجه هستند، شامل ریسک اعتباری، عملیاتی، بازار، نقدینگی و نظارتی، تحلیل می‌شود. در ادامه، چالش‌های تأمین مالی بنگاه‌ها مورد بحث قرار می‌گیرد و به عواملی مانند عدم شفافیت اطلاعات مالی، سیاست‌های پولی و اعتباری و دسترسی محدود به منابع مالی پرداخته می‌شود. در پایان، راهکارها و توصیه‌های سیاستی برای بهبود شرایط تأمین مالی و افزایش انعطاف‌پذیری بانک‌ها ارائه می‌گردد.

ریسک‌های تأمین مالی بنگاه‌ها توسط بانک‌ها

ریسک اعتباری: ریسک اعتباری یکی از مهم‌ترین چالش‌های بانک‌ها در تأمین مالی بنگاه‌ها به شمار می‌آید. زمانی که وام‌گیرندگان به تعهدات قراردادی خود عمل نمی‌کنند، این ریسک به وجود می‌آید و می‌تواند منجر به زیان‌های قابل توجهی برای بانک‌ها شود. عوامل متعددی بر ریسک اعتباری تأثیر می‌گذارند، از جمله رکود اقتصادی که با کند شدن رشد اقتصادی می‌تواند نرخ نکول را در میان وام‌گیرندگان افزایش دهد، به‌ویژه برای آن‌هایی که دارای اهرم بالا یا سابقه اعتباری ضعیف هستند.

تحلیل	نوسانات اقتصادی، کیفیت پایین اطلاعات اعتباری و ساختار بدهی ناپایدار بنگاه‌ها، این ریسک را تشدید می‌کند؛ رکودهای اقتصادی مکرر و تورم بالا، توان بازپرداخت بدهی بنگاه‌ها را کاهش داده و نرخ نکول را افزایش می‌دهد. همچنین، ضعف در نظام رتبه‌بندی اعتباری و فقدان اطلاعات شفاف، ارزیابی دقیق ریسک اعتباری را با مشکل مواجه کرده است.
راهکار	تقویت نظام رتبه‌بندی اعتباری، توسعه ابزارهای پوشش ریسک اعتباری، تنوع‌بخشی به سبد تسهیلات و بهبود مدیریت ریسک اعتباری در سطح بانک‌ها.

ریسک عملیاتی: ریسک عملیاتی به آسیب‌های ناشی از فرآیندها، افراد یا سیستم‌های داخلی ناکافی یا ناموفق اشاره دارد. این نوع ریسک می‌تواند به دلایل زیر افزایش یابد: ۱- شکست‌های تکنولوژیکی: با توجه به وابستگی روزافزون بانک‌ها به فناوری، خرابی‌های سیستم یا حملات سایبری می‌تواند عملیات را مختل کند و بر قابلیت‌های وام‌دهی تأثیر بگذارد. ۲- خطای انسانی: اشتباهات کارکنان می‌تواند منجر به خسارات مالی قابل توجه و آسیب به شهرت بانک‌ها شود.

تحلیل	باتوجه به گسترش خدمات بانکی الکترونیکی و پیچیدگی عملیات بانکی، ریسک عملیاتی در بانک‌های ایرانی اهمیت فزاینده‌ای یافته است؛ حملات سایبری، خطاهای انسانی در سیستم‌های جدید و عدم به‌روزرسانی زیرساخت‌های فناوری اطلاعات از جمله عوامل تشدیدکننده این ریسک هستند.
راهکار	سرمایه‌گذاری در فناوری‌های نوین امنیت اطلاعات، آموزش کارکنان، تدوین برنامه‌های بازیابی در برابر بلایا و نظارت مستمر بر فرایندهای عملیاتی

ریسک بازار: ریسک بازار به زیان‌های احتمالی ناشی از نوسانات قیمت‌های بازار مربوط می‌شود. تغییرات در نرخ بهره و قیمت کالاها می‌تواند تأثیرات مستقیمی بر هزینه‌های استقراض و تقاضا برای وام داشته باشد. بانک‌ها برای انطباق با نیازهای در حال تغییر شرکت و شرایط بازار، تحت فشار هستند که می‌تواند بر عرضه محصولات آن‌ها تأثیر بگذارد چالش‌های مالی به ویژه برای بنگاه‌ها، نیاز به راه‌حل‌های نوآورانه تأمین مالی را برجسته می‌کند.

^۱ Kumar, 2014

بحران مالی جهانی بانکها را مجبور به اهرمزدایی کرده است و در دسترس بودن اعتبار برای شرکتها را محدود می‌کند و افزایش سرمایه و نقدینگی مورد نیاز پس از بحران، دسترسی به وام بانکی را پیچیده‌تر کرده است (جنکینز و نینی، ۲۰۱۴).^۱

تحلیل	نوسانات نرخ ارز، نرخ بهره و قیمت کالاها، ریسک بازار را برای بانکهای ایرانی به یک چالش جدی تبدیل کرده است همچنین وابستگی اقتصاد ایران به درآمدهای نفتی و نوسانات شدید نرخ ارز، حساسیت بانکها را نسبت به تغییرات بازار افزایش داده است
راهکار	استفاده از ابزارهای مشتقه برای پوشش ریسک بازار، مدیریت فعال پرتفوی و تقویت نظارت بر بازارهای مالی

ریسک نقدینگی: ریسک نقدینگی زمانی به وجود می‌آید که بانک به دلیل عدم تعادل بین دارایی‌ها و بدهی‌های خود نتواند به تعهدات مالی کوتاه مدت خود عمل کند. همچنین از دست دادن اعتماد سپرده‌گذاران و در نتیجه برداشت ناگهانی سپرده‌ها می‌تواند باعث ایجاد بحران نقدینگی شود.

تحلیل	بنگاهها، به‌ویژه در بخش‌های کوچک و متوسط معمولاً با دسترسی محدود به منابع مالی مواجه هستند. این محدودیت‌ها می‌تواند ناشی از عدم شفافیت اطلاعات مالی، هزینه‌های بالای تأمین مالی و عدم وجود تضمین‌های لازم برای دریافت وام باشد. ریسک نقدینگی به‌ویژه در شرایط عدم اطمینان اقتصادی و نوسانات نرخ بهره، می‌تواند تهدیدی جدی برای پایداری سیستم بانکی باشد
راهکار	وابستگی بیش از حد به سپرده‌های کوتاه مدت و عدم تطابق سررسید دارایی‌ها و بدهی‌ها، از جمله عوامل ایجادکننده ریسک نقدینگی در بانکهای ایرانی است توسعه بازار اوراق بدهی، تقویت مدیریت نقدینگی در سطح بانکها و ایجاد مکانیزم‌های تأمین نقدینگی اضطراری

ریسک نظارتی: ریسک نظارتی شامل تغییرات بالقوه در قوانین و مقررات است که می‌تواند بر عملیات یا سودآوری بانک تأثیر بگذارد. هزینه‌های انطباق و نظارت شدید ممکن است به‌طور نامتناسبی بر بانکها و بنگاه‌های وابسته به تأمین مالی بانکی تأثیر بگذارد ساختارهای حاکمیتی ناکارآمد می‌تواند منجر به افزایش ریسک برای بانکها شود و ثبات مالی را به خطر بیندازد همچنین تأثیر سیاست‌های پولی و اعتباری می‌تواند به‌طور مستقیم بر شرایط تأمین مالی بنگاهها تأثیر بگذارد. سیاست‌های انقباضی ممکن است منجر به افزایش نرخ بهره و کاهش دسترسی به اعتبار شود، در حالی که سیاست‌های انبساطی می‌تواند به تسهیل شرایط تأمین مالی کمک کند.

تحلیل	تغییرات در سیاست‌های پولی و مالی، الزامات جدید نظارتی و افزایش هزینه‌های انطباق، از جمله چالش‌های مرتبط با ریسک نظارتی هستند همچنین عدم قطعیت در محیط نظارتی، هزینه‌های انطباق با استانداردهای بین‌المللی و فشار بر سودآوری بانکها، از جمله پیامدهای این ریسک هستند
راهکار	شفافیت در مقررات، تعامل سازنده بین بانکها و نهادهای نظارتی و تقویت توانایی بانکها در تطبیق با تغییرات محیطی

برای مدیریت مؤثر ریسک‌های تأمین مالی در بانکهای ایرانی، یک رویکرد جامع و یکپارچه ضروری است. این رویکرد باید بر تقویت نظارت بانکی، شفافیت اطلاعات، توسعه بازارهای مالی، و ارتقای سطح دانش و مهارت نیروی انسانی متمرکز باشد. عدم شفافیت اطلاعات مالی مانع از ارزیابی دقیق ریسک‌ها توسط بانکها می‌شود و این امر می‌تواند بر تمایل آنها به اعطای وام تأثیر بگذارد. بانکها نیازمند اطلاعات دقیق و قابل اعتماد از بنگاهها هستند تا بتوانند تصمیم‌های بهتری در زمینه اعطای تسهیلات اتخاذ کنند همچنین، همکاری نزدیک بین بانکها، نهادهای نظارتی و دولت برای ایجاد یک محیط پایدار و قابل پیش‌بینی، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است اگرچه این چالش‌ها قابل توجه هستند؛ اما فرصتهایی را برای بانکها برای نوآوری و بهبود ساختارهای حاکمیتی خود ایجاد می‌کنند که به‌طور بالقوه منجر به راه‌حل‌های تأمین مالی شرکتی انعطاف‌پذیرتر در آینده می‌شود (دونگ و همکاران، ۲۰۲۴).^۲

تحلیل عمیق‌تر چالش‌های تأمین مالی بنگاه‌ها توسط بانکها در ایران

¹ Jenkins & Nini, 2014

² Duong et al, 2024

ریسک‌های اعتباری و نکول

در ایران، بنگاه‌های کوچک و متوسط^۱ به دلیل محدودیت‌های اقتصادی و تحریم‌ها، دسترسی محدودی به منابع مالی دارند. این بنگاه‌ها اغلب به وام‌های بانکی وابسته هستند؛ اما به دلیل نوسانات اقتصادی، رکود و عدم شفافیت مالی، توانایی بازپرداخت بدهی‌ها را به طور منظم ندارند. از سوی دیگر، ضعف در نظام‌های اعتبارسنجی و نبود زیرساخت‌های مالی دقیق، بانک‌ها را در ارزیابی دقیق ریسک‌های اعتباری با مشکل مواجه می‌کند و احتمال نکول وام‌ها را افزایش می‌دهد.

مثال	پس از افزایش نرخ ارز در سال‌های اخیر، بسیاری از بنگاه‌ها نتوانستند وام‌های خود را بازپرداخت کنند در نتیجه بانک‌ها با افزایش میزان وام‌های نکول شده روبرو شدند که سبب افزایش ذخایر نقدی بانک‌ها و کاهش منابع برای اعطای وام‌های جدید شد.
پیامدها	افزایش ریسک اعتباری منجر به کاهش تمایل بانک‌ها به اعطای وام، افزایش هزینه‌های تأمین مالی برای بنگاه‌ها و در نهایت کاهش فعالیت‌های اقتصادی می‌شود همچنین، این امر می‌تواند به بحران بانکی منجر شود.

ریسک نقدینگی و عدم تعادل در دارایی‌ها و بدهی‌ها

در ایران، یکی از مشکلات اصلی بانک‌ها در مدیریت نقدینگی، وابستگی بیش از حد به منابع کوتاه‌مدت و نبود مدیریت حرفه‌ای پورتفوی است. این وضعیت به دلیل نرخ بالای تورم و نوسانات اقتصادی شدید است که سبب می‌شود بانک‌ها به منابع مالی کوتاه‌مدت اتکا کنند و دارایی‌ها و بدهی‌های خود را نتوانند به‌درستی مدیریت کنند.

مثال	در شرایطی مانند بحران‌های اخیر ارزی و اقتصادی، بانک‌ها به دلیل برداشته‌های ناگهانی سپرده‌گذاران با بحران نقدینگی مواجه شده‌اند؛ برداشت گسترده مردم از حساب‌های پس‌انداز خود در دوره‌های نوسان شدید ارزی، بحران نقدینگی بانک‌ها را تشدید کرد و منجر به کاهش قدرت وام‌دهی آن‌ها شد.
پیامدها	بحران نقدینگی می‌تواند منجر به کاهش توانایی بانک‌ها در پرداخت تعهدات خود، کاهش اعتماد سپرده‌گذاران و در نهایت فروپاشی سیستم بانکی شود.

تأثیر سیاست‌های پولی و اعتباری بر تأمین مالی

سیاست‌های پولی انقباضی به‌منظور کنترل تورم باعث افزایش نرخ بهره بانکی می‌شود. این موضوع دسترسی بنگاه‌ها به‌ویژه بنگاه‌های کوچک و متوسط را به تسهیلات مالی محدود کرده و هزینه تأمین مالی را برای آن‌ها افزایش می‌دهد. همچنین، نبود شفافیت و تغییرات ناگهانی در سیاست‌های اقتصادی باعث می‌شود بنگاه‌ها در برنامه‌ریزی مالی خود دچار مشکل شوند.

مثال	در سال‌های اخیر، افزایش ناگهانی نرخ بهره بانکی و اجرای سیاست‌های انقباضی توسط بانک مرکزی سبب شده است که بنگاه‌ها به‌ویژه کسب‌وکارهای کوچک تمایلی به دریافت وام نداشته باشند، زیرا بازپرداخت وام‌ها با نرخ‌های بهره بالا و در محیط اقتصادی ناپایدار بسیار دشوار است.
پیامدها	سیاست‌های پولی انقباضی، ضمن کاهش تورم می‌تواند به کاهش فعالیت‌های اقتصادی و افزایش بیکاری نیز منجر شود. از سوی دیگر، سیاست‌های پولی انبساطی اگر به‌درستی مدیریت نشود می‌تواند به افزایش تورم و ایجاد حباب‌های دارایی منجر شود.

عدم شفافیت اطلاعات مالی بنگاه‌ها

یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های بانک‌ها در تأمین مالی بنگاه‌ها در ایران، نبود شفافیت در اطلاعات مالی بنگاه‌ها است. نبود سازوکارهای نظارتی قوی برای اطمینان از صحت اطلاعات مالی، بانک‌ها را از دستیابی به ارزیابی دقیق و مناسب در خصوص وضعیت اعتباری بنگاه‌ها باز می‌دارد.

مثال	بسیاری از بنگاه‌ها به دلیل عدم الزام قانونی به افشای کامل وضعیت مالی خود، اطلاعات ناقص یا نادرست به بانک‌ها ارائه می‌دهند. این مسئله منجر به ریسک بالای اعطای وام شده و اغلب به افزایش نکول وام‌ها می‌انجامد.
پیامدها	عدم شفافیت اطلاعات مالی، باعث افزایش عدم اطمینان سرمایه‌گذاران و بانک‌ها می‌شود و در نتیجه هزینه تأمین مالی برای بنگاه‌ها افزایش یافته و دسترسی آن‌ها به منابع مالی محدود می‌شود.

¹SMEs

تحریم‌های اقتصادی و دسترسی به منابع مالی بین‌المللی

تحریم‌ها به‌طور جدی سیستم بانکی ایران را در دسترسی به منابع مالی بین‌المللی و انتقال ارز تحت فشار قرار داده است. این مسئله باعث شده تا بانک‌ها نتوانند از ظرفیت بازارهای بین‌المللی برای تأمین مالی بهره‌مند شوند و به منابع داخلی محدود شوند که به دلیل تورم بالا و نوسانات ارزی منابع پایداری نیستند.

مثال	بسیاری از پروژه‌های زیرساختی و صنعتی به دلیل عدم دسترسی بانک‌های ایران به منابع خارجی نیمه‌کاره باقی‌مانده‌اند یا برای تأمین مالی با نرخ‌های بسیار بالاتر به منابع داخلی متکی شده‌اند. این امر هزینه‌های مالی پروژه‌ها را افزایش داده و بانک‌ها را با ریسک بالایی مواجه کرده است.
پیامدها	تحریم‌ها، علاوه بر کاهش دسترسی به منابع مالی، باعث افزایش هزینه‌های معاملات بین‌المللی و کاهش رقابتی بودن اقتصاد ایران شده‌اند.

نیاز به تنوع‌بخشی در سبد سرمایه‌گذاری و استفاده از ابزارهای نوین مالی

یکی از راه‌حل‌های اساسی برای کاهش ریسک‌های بانک‌ها، تنوع‌بخشی به سرمایه‌گذاری‌ها و استفاده از ابزارهای نوین مالی؛ مانند اوراق بهادار، سهام و قراردادهای آتی است. در ایران، این ابزارها کمتر استفاده می‌شوند و بانک‌ها اغلب به روش‌های سنتی و وام‌های بانکی متکی هستند.

مثال	بانک‌های کشور می‌توانند با سرمایه‌گذاری در املاک یا اوراق بهادار و ایجاد پورتهوی متنوع از ریسک‌های مرتبط با تأمین مالی بنگاه‌ها بکاهند؛ اما به دلیل مقررات محدودکننده و ساختارهای سنتی، امکان استفاده از این ابزارها محدود است.
پیامدها	تکیه بر وام‌های بانکی، ریسک سیستم بانکی را افزایش داده و مانع از رشد و توسعه بازار سرمایه می‌شود.

ضرورت همکاری نزدیک با بنگاه‌ها و بهبود نظام اعتبارسنجی

یکی از اقدامات مؤثر برای بهبود تأمین مالی، ایجاد سیستم‌های اعتبارسنجی پیشرفته است که بتواند اطلاعات جامعی از بنگاه‌ها فراهم کند. در ایران فقدان چنین سیستم‌هایی باعث شده تا بانک‌ها نتوانند ریسک‌های مرتبط با بنگاه‌ها را به‌درستی شناسایی و مدیریت کنند.

مثال	در صورت اجرای سیستم‌های اعتبارسنجی و همکاری نزدیک‌تر با بنگاه‌ها، بانک‌ها می‌توانند با اعتماد بیشتری به وام‌دهی پرداخته و از نکول وام‌ها جلوگیری کنند. این امر به‌ویژه برای کسب‌وکارهای کوچک که دسترسی به منابع مالی دشواری دارند، مفید خواهد بود.
پیامدها	بهبود نظام اعتبارسنجی باعث می‌شود که بانک‌ها بتوانند با اطمینان بیشتری به بنگاه‌ها وام دهند و در نتیجه دسترسی بنگاه‌ها به منابع مالی تسهیل شود.

چالش‌های تأمین مالی بنگاه‌ها در ایران، ریشه در عوامل متعددی از جمله ساختار اقتصادی، سیاست‌های دولت، نوسانات بازار و تحریم‌ها دارد. برای رفع این چالش‌ها، نیاز به یک رویکرد جامع و چندجانبه است که شامل اصلاحات ساختاری در سیستم بانکی، توسعه بازار سرمایه، بهبود محیط کسب‌وکار و کاهش اثر تحریم‌ها باشد (هوبن، ۲۰۲۴).

راهکارهای کاهش خطرات احتمالی سرمایه‌گذاری بانک‌ها در بنگاه‌های اقتصادی

برای کاهش خطرات احتمالی سرمایه‌گذاری بانک‌ها در بنگاه‌های اقتصادی، راه‌حلی وجود دارد که می‌تواند به سرمایه‌گذاران و بانک‌ها کمک کند تا از خطرات احتمالی جلوگیری کنند. در ادامه به ارائه این راهکارها پرداخته می‌شود:

تنوع در سبد سرمایه‌گذاری: بانک‌ها می‌توانند با سرمایه‌گذاری در دارایی‌های متنوع از جمله سهام، اوراق بهادار و املاک، خطرات را کاهش دهند. این استراتژی به‌ویژه در زمان‌های نوسانات بازار مؤثر است، زیرا کاهش ارزش یک دارایی می‌تواند با افزایش ارزش دارایی‌های دیگر جبران شود.

راهکار: توسعه بازار سرمایه، ایجاد ابزارهای مالی جدید و اصلاح قوانین و مقررات مربوط به سرمایه‌گذاری بانک‌ها.

تحلیل دقیق ریسک: قبل از سرمایه‌گذاری، انجام تحلیل‌های جامع ریسک شامل بررسی وضعیت مالی، تاریخی و پیش‌بینی‌های اقتصادی بنگاه‌ها ضروری است. این تحلیل‌ها می‌توانند به شناسایی نقاط ضعف و خطرات احتمالی کمک کنند.

راهکار: توسعه سیستم‌های اطلاعاتی جامع و یکپارچه، سرمایه‌گذاری در آموزش نیروی انسانی متخصص در حوزه تحلیل ریسک و استفاده از مدل‌های پیشرفته ارزیابی ریسک.

استفاده از ابزارهای مالی: بانک‌ها می‌توانند از ابزارهای مالی مانند قراردادهای آتی و گزینه‌ها برای مدیریت ریسک‌های مربوط به نوسانات بازار استفاده کنند. این ابزارها به بانک‌ها اجازه می‌دهند تا خود را در برابر خطرات مالی محافظت کنند.

راهکار: تدوین قوانین و مقررات شفاف و حمایت‌کننده از استفاده از ابزارهای مالی مشتقه، ایجاد بازارهای معاملاتی فعال و توسعه زیرساخت‌های فناوری اطلاعات.

مدیریت فعال پورتفوی: بانک‌ها باید به طور منظم پورتفوی خود را ارزیابی و بازنگری کنند تا از سازگاری آن با اهداف و ریسک‌های موجود اطمینان حاصل کنند. این شامل تجزیه و تحلیل عملکرد دارایی‌ها و اصلاح استراتژی‌ها به تناسب شرایط بازار است.

راهکار: سرمایه‌گذاری در سیستم‌های نرم‌افزاری پیشرفته، آموزش نیروی انسانی و ایجاد واحدهای تخصصی مدیریت ریسک در بانک‌ها.

ایجاد مراکز خدمات تهاتر: ایجاد مراکز تهاتر خدمات و تولیدات بین بنگاه‌ها می‌تواند به کاهش نیاز به نقدینگی و بهبود استفاده از منابع کمک کند. این مراکز می‌توانند تحت نظارت بانک‌ها قرار گیرند تا اطمینان حاصل شود که ریسک‌ها به درستی مدیریت می‌شوند.

راهکار: ایجاد پلتفرم‌های الکترونیکی برای تسهیل مبادلات تجاری، حمایت دولت از ایجاد این مراکز و ارائه مشوق‌های مالی به شرکت‌کنندگان. **استفاده از مؤسسات اعتبارسنجی:** وجود مؤسسات اعتبارسنجی برای ارزیابی کیفیت اعتباری بنگاه‌ها ضروری است. این مؤسسات با ارائه اطلاعات دقیق‌تر در مورد وضعیت مالی بنگاه‌ها، به بانک‌ها کمک می‌کنند تا تصمیم‌های بهتری در زمینه اعطای تسهیلات بگیرند.

راهکار: ایجاد مؤسسات اعتبارسنجی مستقل و غیروابسته به نهادهای دولتی یا خصوصی جهت افزایش اعتبار و شفافیت فرایند اعتبارسنجی، حمایت از توسعه مؤسسات اعتبارسنجی و ایجاد الزام قانونی برای ارائه اطلاعات مالی توسط بنگاه‌ها.

تقویت همکاری با بنگاه‌ها: ایجاد رابطه نزدیک و همکاری میان بانک‌ها و بنگاه‌ها می‌تواند به تبادل اطلاعات و شفافیت بیشتر منجر شود. این همکاری می‌تواند به بانک‌ها در درک بهتر نیازها و چالش‌های بنگاه‌ها و بهبود تصمیم‌گیری کمک کند.

راهکار: ایجاد کانال‌های ارتباطی مؤثر بین بانک‌ها و بنگاه‌ها، برگزاری جلسات مشترک، و تدوین قراردادهای شفاف و قابل اجرا.

این راهکارها می‌توانند به کاهش خطرات احتمالی سرمایه‌گذاری بانک‌ها در بنگاه‌های اقتصادی کمک کنند و به بهبود شرایط تأمین مالی و رشد پایدار کمک نمایند (اسمیل، ۲۰۱۸).^۱

کشورهای توسعه‌یافته مانند ایالات متحده آمریکا، انگلستان، آلمان، کانادا، سوئیس، ژاپن، استرالیا و اتحادیه اروپا سیستم‌های نظارتی قوی بر فعالیت بانک‌ها دارند که بر اساس استانداردهای بین‌المللی مانند استانداردهای بازل طراحی شده است؛ استانداردهای بازل به طور خاص بر تقویت چارچوب‌های مدیریت ریسک داخلی بانک‌ها تأکید می‌کند، از جمله مدل‌های ارزیابی سرمایه، سیستم‌های کنترل داخلی و برنامه‌های مدیریت بحران. برای مثال، نسبت کفایت سرمایه^۲ یک شاخص کلیدی است که نشان‌دهنده توانایی بانک در پوشش‌دادن زیان‌های احتمالی است؛ به همین جهت در ایران تقویت نظارت بانک مرکزی بر فعالیت بانک‌ها، الزام بانک‌ها به رعایت استانداردهای بین‌المللی و شفاف‌سازی اطلاعات مالی آن‌ها از جمله اقدامات مهمی است که می‌تواند به کاهش ریسک سرمایه‌گذاری بانک‌ها در بنگاه‌ها کمک کند (سرگی و نیگلیا، ۲۰۱۹).^۳

^۱ Ismail, 2018

^۲ Capital Adequacy Ratio

^۳ Sergi & Niglia, 2019

در شرایط کنونی اقتصادی، تأمین مالی بنگاه‌ها به‌عنوان یکی از ارکان اصلی رشد اقتصادی و پایداری، نیازمند توجه ویژه و مدیریت هوشمندانه است. بانک‌ها به‌عنوان واسطه‌های مالی، نقش حیاتی در تأمین منابع مالی و پشتیبانی از فعالیتهای اقتصادی ایفا می‌کنند، اما با چالش‌های متعددی روبه‌رو هستند که می‌تواند بر توانایی آن‌ها برای وام‌دهی تأثیر بگذارد؛ ریسک‌های اعتباری، عملیاتی، بازار، نقدینگی و نظارتی از جمله چالش‌های اساسی هستند که بانک‌ها باید به‌طور مؤثر مدیریت کنند. این ریسک‌ها نه تنها بر ثبات مالی بانک‌ها تأثیر می‌گذارد، بلکه می‌تواند دسترسی بنگاه‌ها به منابع مالی را محدود کند و در نتیجه بر رشد اقتصادی کشورها اثر منفی بگذارد. در اقتصادهای مدرن، بنگاه‌های کوچک و بزرگ باعث رشد اقتصادی، ایجاد شغل و نوآوری می‌شوند. با این حال، این شرکت‌ها اغلب به دلیل محدودیت‌های منابع که در آن واسطه‌های پولی مانند بانک‌های تجاری بسیار مهم هستند، با چالش‌های مرتبط با تأمین مالی مواجه می‌شوند؛ بنابراین ضروری است که بانک‌ها به ارتقای سیستم‌های مدیریت ریسک خود پرداخته و به تقویت همکاری با بنگاه‌ها بپردازند. استفاده از ابزارهای مالی نوین و ایجاد شفافیت اطلاعات مالی می‌تواند به بهبود شرایط تأمین مالی کمک کند و مانع از بروز بحران‌های مالی شود. علاوه بر این، سیاست‌گذاران باید به تدوین چارچوب‌های قانونی و سیاست‌های حمایتی بپردازند که به تسهیل تأمین مالی بنگاه‌ها، به‌ویژه در زمان‌های بحران اقتصادی کمک کند. این اقدامات نه تنها به افزایش تاب‌آوری بانک‌ها در برابر ریسک‌ها کمک می‌کند، بلکه به تقویت پایه‌های اقتصادی کشور و ایجاد فرصت‌های شغلی و نوآوری نیز منجر خواهد شد. در نهایت، در دنیای پرچالش و متغیر اقتصادی امروز، توانایی در نوآوری و انطباق با شرایط جدید، کلید موفقیت در تأمین مالی بنگاه‌ها و حفظ ثبات اقتصادی است؛ برای رسیدگی مؤثر به چالش‌های تأمین مالی بنگاه‌ها، چند توصیه استراتژیک پیشنهاد می‌گردد:

۱- بانک‌ها باید به‌طور مستمر سیستم‌های مدیریت ریسک خود را تقویت کنند. این سیستم‌ها باید شامل ابزارهای تحلیلی پیشرفته و آزمون‌های استرس باشند که به شبیه‌سازی سناریوهای مختلف اقتصادی کمک می‌کند. با بهره‌گیری از فناوری‌های نوین مانند توسعه سیستم‌های اعتبارسنجی مبتنی بر داده‌های بزرگ هوش مصنوعی، بانک‌ها قادر خواهند بود تا ریسک‌ها را به‌طور دقیق‌تر شناسایی و مدیریت کنند.

۲- سیاست‌گذاران باید به دنبال ایجاد چارچوب‌های قانونی و سیاست‌های حمایتی باشند که به تأمین مالی بنگاه‌ها، به‌ویژه در زمان‌های بحران اقتصادی، کمک کند. این سیاست‌ها می‌توانند شامل مشوق‌های مالی، تسهیلات ویژه برای بنگاه‌های کوچک و متوسط و حمایت از نوآوری‌های مالی باشند.

۳- شفافیت اطلاعات مالی از الزامات اساسی برای تصمیم‌گیری‌های مالی هوشمندانه است. بانک‌ها باید با همکاری با بنگاه‌ها، راهکارهایی برای بهبود شفافیت اطلاعات ایجاد کنند. این همکاری می‌تواند شامل ایجاد پلتفرم‌های مشترک برای تبادل داده‌ها و ارزیابی‌های مالی باشد که به تسهیل فرآیند وام‌دهی و کاهش ریسک‌های اعتباری کمک می‌کند.

۴- بانک‌ها باید به‌کارگیری ابزارهای مالی مدرن و نوآورانه را در اولویت قرار دهند. استفاده از گزینه‌ها، ابزارهای مشتقه و روش‌های تأمین مالی خلاقانه می‌تواند به مدیریت ریسک‌های نوسان بازار و کاهش هزینه‌های تأمین مالی کمک کند. از طریق نوآوری در طراحی محصولات مالی، بانک‌ها می‌توانند به نیازهای خاص بنگاه‌ها پاسخ دهند و به بهبود دسترسی به اعتبار کمک کنند.

با اتخاذ این راهکارها، بانک‌ها می‌توانند به بهبود شرایط تأمین مالی و رشد پایدار بنگاه‌ها کمک کنند و در نهایت به توسعه اقتصادی پایدار کشور یاری رسانند. در نهایت، این اقدامات نه تنها به افزایش تاب‌آوری بانک‌ها در برابر ریسک‌ها و چالش‌های اقتصادی کمک می‌کند، بلکه به تقویت پایه‌های اقتصادی کشور و ایجاد شغل و نوآوری نیز منجر خواهد شد. در عصر تحولات سریع اقتصادی، توانایی در نوآوری و انطباق با شرایط جدید کلید موفقیت در تأمین مالی بنگاه‌ها و ثبات اقتصادی خواهد بود.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

موازن اخلاقی

در انجام این پژوهش تمامی موازن و اصول اخلاقی رعایت گردیده است.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

شفافیت داده‌ها

داده‌ها و مآخذ پژوهش حاضر در صورت درخواست از نویسنده مسئول و ضمن رعایت اصول کپی رایت ارسال خواهد شد.

حامی مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

فهرست منابع

Extended Abstract

Introduction

Corporate financing through banks remains a fundamental pillar of economic development, particularly in emerging markets where alternative financing channels are limited. Small and medium-sized enterprises (SMEs) are often highly dependent on bank loans due to restricted access to capital markets, yet their financing is increasingly constrained by a complex interplay of credit, operational, market, liquidity, and regulatory risks (Jenkins & Nini, 2014). In economies facing structural challenges, such as Iran, these risks are magnified by external factors including international sanctions, macroeconomic volatility, and sudden changes in monetary policy (Huynh, 2024). Credit risk, stemming from the inability of borrowers to meet repayment obligations, is particularly problematic where credit rating systems are underdeveloped and financial transparency is low (Duong, Khalifa, Sheikhabahaei, & Sualihu, 2024). Market risk—driven by fluctuations in interest rates, exchange rates, and commodity prices—further complicates banks' ability to provide stable credit lines (Kumar, 2014). Additionally, operational risks arising from technological failures, cyberattacks, and human error are becoming increasingly prominent as banks expand their digital infrastructure. Regulatory risk, shaped by evolving compliance requirements and costly supervisory measures, can limit banks' flexibility in extending credit (Sergi & Niglia, 2019).

Post-financial crisis reforms, including Basel III standards, have strengthened banking sector resilience but also raised capital adequacy requirements, thereby restricting lending capacity, particularly to SMEs (Sergi & Niglia, 2019). The constrained lending environment exacerbates the financing gap for smaller firms, which are often more vulnerable to shocks and less able to absorb higher borrowing costs (Ismail & King, 2018). Limited

financial disclosure and inconsistent corporate governance structures undermine banks' ability to perform accurate risk assessments, leading to heightened risk premiums and reduced loan approval rates. Furthermore, in the context of sanctions, restricted access to international funding forces banks to rely heavily on short-term domestic deposits, intensifying liquidity risk and increasing vulnerability to depositor runs.

Given these multifaceted challenges, the central research question is: What are the primary risks and obstacles in corporate financing by banks in Iran, and which strategies can mitigate these challenges to enhance financial stability and economic growth? The present study aims to address this question by providing a comprehensive analysis of the associated risks, evaluating the structural constraints of the Iranian banking system, and proposing actionable policy recommendations. The findings are expected to offer practical insights for policymakers, banking executives, and corporate managers seeking to navigate an increasingly complex financial landscape.

Methods and Materials

This study adopts a qualitative-analytical approach to investigate the risks and challenges associated with corporate financing by banks. Data were collected from multiple sources, including academic literature, regulatory reports, and case studies of the Iranian banking system. International comparative analysis was incorporated to benchmark Iran's regulatory and operational practices against those in advanced economies such as the United States, United Kingdom, Germany, and Japan. The research involved thematic content analysis to identify and categorize risk factors into five principal dimensions: credit, operational, market, liquidity, and regulatory risks. Within each dimension, specific sub-risks were examined, and mitigation strategies were evaluated. The analysis also integrated examples from recent Iranian economic conditions, including currency volatility, inflationary pressures, and the impact of sanctions on banking operations. Data triangulation was applied to ensure validity and reliability of findings, combining regulatory data, industry reports, and interviews with banking professionals.

Findings

The findings reveal that Iranian banks face significant credit risk due to limited financial transparency and inadequate credit rating systems. Economic downturns and inflation have reduced corporate repayment capacity, leading to an increase in non-performing loans (NPLs). Market risk is amplified by exchange rate instability, oil price fluctuations, and interest rate volatility, all of which directly affect loan pricing and borrowing demand. Operational risk is exacerbated by outdated IT infrastructure, rising cyber threats, and insufficient disaster recovery planning. Liquidity risk remains a critical issue, as overreliance on short-term deposits and maturity mismatches between assets and liabilities leave banks vulnerable to funding shocks. Regulatory risk is heightened by inconsistent policy implementation, high compliance costs, and sudden shifts in monetary policy that disrupt lending conditions.

Sanctions have had a severe impact on banks' ability to access international capital markets, compelling reliance on unstable domestic funding sources. This has further constrained long-term financing for corporate projects, especially in infrastructure and industrial sectors. Moreover, the absence of robust credit scoring and financial disclosure mechanisms impairs risk assessment and increases loan default probabilities. SMEs are disproportionately affected, facing higher borrowing costs and lower loan approval rates due to perceived higher credit risk.

The study also identified several systemic weaknesses, including limited diversification in banks' investment portfolios, insufficient use of modern financial instruments such as derivatives and securitization, and a lack of collaborative mechanisms between banks and enterprises to improve financial transparency. These weaknesses collectively restrict banks' capacity to innovate in product offerings and adapt to changing market conditions.

Discussion and Conclusion

The analysis underscores the necessity of a comprehensive and integrated risk management framework to strengthen the resilience of the Iranian banking sector and enhance its ability to support corporate financing. Addressing credit risk requires the development of advanced credit rating systems and the institutionalization of mandatory financial disclosure standards for borrowing firms. Such reforms would enable more accurate risk pricing and reduce the incidence of NPLs. To mitigate market risk, banks should adopt hedging strategies through derivative instruments and actively manage their asset-liability portfolios to reduce exposure to interest rate and currency fluctuations.

Operational risk management must involve significant investment in cybersecurity infrastructure, employee training, and disaster recovery systems. Liquidity risk mitigation can be achieved through the diversification of funding sources, including the development of domestic bond markets and the introduction of emergency liquidity facilities. Regulatory risk can be addressed by fostering transparent and consistent policymaking, reducing the frequency of abrupt policy changes, and enhancing constructive dialogue between regulators and financial institutions.

Sanctions-related constraints necessitate innovative domestic solutions, such as the creation of centralized trade and settlement platforms to facilitate inter-firm transactions without relying heavily on foreign currency transfers. Diversification of banks' investment portfolios into real estate, securities, and other asset classes can also distribute risk more evenly and reduce overdependence on traditional loan products.

The adoption of modern financial instruments, including structured finance products and risk-sharing mechanisms, could expand corporate access to funding while reducing pressure on bank balance sheets. Moreover, fostering close collaboration between banks and enterprises can improve the exchange of reliable financial data, streamline the loan approval process, and build mutual trust. Drawing on international best practices, such as Basel III compliance and the implementation of capital adequacy ratios, can further enhance systemic stability and investor confidence.

Ultimately, ensuring sustainable corporate financing in Iran requires both institutional reforms and technological innovation. Strengthening governance frameworks, aligning regulatory requirements with global standards, and encouraging market diversification will position banks to better navigate volatility while supporting long-term corporate growth. By integrating risk management with strategic lending practices, banks can not only safeguard their financial health but also contribute to the broader goal of economic development and resilience in an increasingly uncertain global financial environment.

References

- Huu Nhan Duong, Mariem Khalifa, Ali Sheikhbahaei, Mohammed Aminu Sualihu. (2024). Corporate Noncompliance: Do Corporate Violations Affect Bank Loan Contracting?. *Journal of Banking and Finance*.
- Huynh Japan. (2024). Banking uncertainty and corporate financial constraints International. *Journal of Finance & Economics*
- Ismail, R., & King, N. (2018). The challenges of funding small and medium enterprises (SMEs) in developing economies: An analysis. *International Journal of Business and Management*, 13(4), 54-65. <https://doi.org/10.5539/ijbm.v13n4p54>
- Mark Jenkins, Greg Nini. (2014). The Risks and Returns of Corporate Loans. Social Science Research Network.
- Rajesh Kumar. (2014). Risks Inherent in Financial Institutions. Academic Press.
- Small, R., & King, N. (2018). The Challenges of Funding Small and Medium Enterprises in Developing Economies: An Analysis. *International Journal of Business and Management*.
- Sergi, B. S., & Niglia, A. (2019). Basel III and its impact on the banking sector: A critical review. *Journal of Risk Management in Financial Institutions*, 12(3), 245-262.
- <https://www.aon.com/en/insights/reports/global-risk-management-survey/top-risks-facing-financial-institutions>
- <https://www.federalreserve.gov/publications/2023-may-financial-stability-report-near-term-risks.htm>
- <https://corporatefinanceinstitute.com/resources/career-map/sell-side/risk-management/major-risks-for-banks/>
- <https://commercial.allianz.com/news-and-insights/expert-risk-articles/financial-services-risks.html>
- <https://www.resolver.com/blog/financial-institutions-risks/>

<https://www.occ.gov/news-issuances/news-releases/2024/nr-occ-2024-64.html>